

N^{er} 17.

Rok 1830.

9 LUTEGO.

WTOREK.

G O N I E C

K R A K O W S K I,

DZIENNIK POLITYCZNY, HISTORYCZNY i LITERACKI.

KRAKÓW

Dnia 9 Lutego 1830.

Znowu do koła nowemi, ogromnemi massami śniegu zasypani jesteśmy. Zaczawszy ku wieczorowi; całą noc z niedzieli na poniedziałek trwała gęsta śnież, bez przerwy aż do rana. Niektóre węższe ulice, były nadedniem w poniedziałek tak zasypane, że musiano odkopywać ścieżki do przeyscia. — Z obawą oczekujemy wiadomości z gór, jeżeli bowiem i tam przybyło tyle śniegu, a rozciecz nagła nastąpi, wielu mieszkańców na nizinach, powinni się zawczasu przeciw bardzo groźney powodzi zabezpieczyć.

Zabawy karnawałowe trwają wciąż po różnych częściach miasta. — Mówią że ostatni Piknik na Kleparzu był huczny! — Na balu u Szuberta w sobotę tańczono do 5tej z rana. — Reduta niedzielna miała kilka pięknych masek, i dosyć już była liczną.

Nic atoli niewyrownywa przyjemności zabaw po domach prywatnych. Jeden z takowych wieczorków zeszley soboty,

zawierał w sobie to wszystko co okazałość i wesołość stanowi. Tańczono na dwóch salonach przy jedney muzyce w pośrodku urządzoney tak doskonale, że stanowiły nayıpiękniejszą zgodność. Sliczne ronda mazurka składały się z wyboru tańczących.

DO REDAKCYI GOŃCA.

Z Galeryi redutowey w niedzielę o 12 w nocy.

Zapewniony obietnicą, którą w Gońcu Krakowskim za przejazdem przez tutejszą stolicę z Warszawy do Galicyi, wyczytałem; — postanowiłem zostać się na dni kilka dla poznania tutejszych redut. — Tym końcem jako arbiter bezstronny, obrałem sobie miejsce na galeryi, ażeby z tamtąd wygodniey przypatrzeć się spodziewanemu zebraniu pięknych масечек, myśląc że tak jak u nas w Warszawie, pleć piękna zachwyci oko moje gustem i dowcipem ubiorów. Ale jakże zdziwiony byłem, kiedy za każdym otwarciem drzwi, uyrzałem coraz to więcej przybywających dam, w kapeluszach w jakich zwykły wychodzić na ulicę, lub na głowę ubranemi z niechcenia, jak się zwykle niemal po domu chodzi, pootulanych w szale i chustki ogromne strzegące od zaziębienia, które wzięwszy w formalne obłożenie piece na główney sali, zdawały się raczey szukać tu lepszego ciepła jak w domu, niż zabawy!.... Słowem cała reduta składała się ledwie z kilkunastu масек płci żeńskiej, między którymi kilka wprowadzie pięknych, i tyłuż mężczyzn zamaskowanych, którzy jaki taki rach nadawali tey zabawie, reszta ze stu kilkudziesiąt osób złożona była zupełnie beczynną. — Przyznam się, że takie reduty niemogłem przewidywać, i kiedy u nas w Warszawie wszystkie kobiety przychodząc w maskach, zachwycają nas mężczyzn wywytwnością swoich ubiorów i dowcipem interessownych zagadnień; tu niech mi darńie pleć piękna, że oko moje znudziła swoją zbyt domową postacią, i tak niewłaściwem korzystaniem z tey najmiłszy rozrywki zapustney, w każdym stołecznem mieście. — Bo pytam się, jaką mogą mieć przy-

iemność na reducie damy bez masek, i jaką z siebie nawzajem dla nas uczynić mogą? — Ilem był w stanie doyrzeć z galeryi, każdy z przybywających powitawszy zaledwie grzecznym ukłonem znajome sobie damy, poszedł szukać uciechy pomiędzy rozproszonemi w rozległej sali maskami; — a tak damy nie maskowane, znudziły się widocznie, i jeśli czego użyły, to tylko ciepła przy piecach.

Sądzę więc że rada moja zgodzi się z powszechnem życzeniem, ażeby na przyszłość damy, jedynie zamaskowane uczęszczać raczyły na redutę, przez wzgląd na samo uszanowanie jakie im się od nas należy, a którego, wedle zwyczaju przychodząc w płaszczach i kapeluszach lub czapkach zimowych na redutę, mimowolnie im ubliżemy; nakoniec nieśadze żeby ta pleć szacowna, która na każdym miejscu jest dla nas tak powabną, wyraźnie na to obierała sobie redutę, iżby nas chociaż raz do roku wynudzić.

Szczerecki.

Polityka.

XVII. BULETYN

NOWOŚCI ZAGRANICZNYCH.

PORTUGALIA. (*Z Lizbony 6 Stycznia.*) Ważna epoka w rocznikach Portugalii! Owdowiała królowa, Dona Karolina Ioachima Burbon, córka Karola IV. króla hiszpańskiego, siostra dziś tamże panującego Ferdynanda VII. i matka cesarza Brazylii D. Pedra równie jak D. Miguela, dziś rano w pałacu Queluz umarła, w 55 roku życia swego. Uważana powszechnie za źródło domowych niepokojów i nieszczęśliwych rządów syna swojego w Portugalii, zgonem swym położyła może dziś koniec trudnościom uznania go prawym monarchą, i natchnienia młodego króla łagodzięszemi zasadami.

Dopóki miała jeszcze przytomność, wzbraniała się przyjęciu ostatniego namaszczenia, a to jedynie dla tego, aby u-

kryć niebezpieczeństwo swego stanu, a tak zmarła bez pociechy religijney. — Śmierć ta ożywiła nadzieję stronnictwo umiarkowanych. Wiadomo że Anglia i Francya, kilkakrotnie wzywały D. Miguela, aby wygnańcom portugalskim udzielił powszechne przebaczenie, i że D. Miguel takowe zawsze usuwał, ponieważ się obawiał narazić swojej matce.

Gdy hr. Bastos, ulubieniec zmarłej królowey, stawiał się na pokoje D. Miguela, w chęci wynurzenia mu swego żalu, nie tylko że nie został przyjęty, lecz nawet odebrał rozkaz, aby się odtąd więcej niepokazywał u dworu.

(Z *Lizbony* 9 *Stycznia*.) Śmierć królowey sprawiła tu niejakić pomieszanie i niespokojność. Woysko czuwa na swoich stanowiskach, ulice napelnione są strażą policyjną. Mimo to konstytucyoniści okazują jawnie swą radość. Od 24 grudnia, puchlina wodna w piersiach królowey czyniła gwałtowne postępy. Lekarz jey *Azevedo*, widząc niebezpieczeństwo, nadmienił o religijney pociesze, dając jey do zrozumienia, że przez to upoważni lud do błagania najwyższego o przywrócenie jey zdrowia; lecz w miejscu odpowiedzi królowa niekazała mu więcej pokazać się sobie na oczy. — 4 *Stycznia*, infantka Izabella Marya, dała podobnie do zrozumienia swej matce, że jest w niebezpieczeństwie i z naleganiem radziła jey wezwać pomocy duchowney; lecz na to odebrała tylko odpowiedź: „Jak to? czy myślisz że już jestem umierającą?” — Nakoniec d. 7. o godzinie 11 przed południem, kazawszy spalić w swoich oczach rozmaite paczki z listami, a mianowicie od lordów Beresford i Dodwell, umarła. — Wieczorem na dzień przed śmiercią, pragnęła widzieć się z D. Migulem, lecz ten nieznaydował się w pałacu.

GRECYA. (Z *Londynu* 29 *Stycznia*.) Dziennik *Sun* ogłasza królestwo greckie w tych wyrazach: Z pewnością powiedzieć możemy, że wczoray już ostatecznie wyrzeczono: że xiążę Leopold zostaje *Królem Grecyi*.

TURCYA. (Z *Konstantynopola* 27 *Grudnia*.) W wydzia-

le spraw zagranicznych Porty, panuje wielka czynność, i ministrowie tureccy zgromadzają się codziennie, dla naradzeń względem przyszłego losu Grecyi. — Wypadek jest nader ciekawy; trudną bowiem jest rzeczą dla muzułmanów strawić tak świetną niepodległość tego narodu.

FRANCYA. (Z Paryża 25 Stycznia.) Mniemają tu z niejaką obawą, że ministrowie chcą odłożyć otwarcie izb deputowanych i parów aż do kwietnia. Atoli jeneral Lafayette otworzył tu już dom swój na przyjmowanie członków pierwszej; toż samo czynią PP. Ternaux i Perrier Kazimierz. Od jutra zaczynają się u nich salonowe zgromadzenia i narady. — Śniegi i lody do tego stopnia zawałiły ulice Paryża, iż policya chcąc dać sposób po życia zubożałym mieszkańcom, dla spokojności majątnych, używa co dzień do wyprzątnienia takowych kilku tysięcy ludzi i 800 wozów; wydatek dzienny na ten koniec wynosi do 10,000 franków.

ANGLIA. (Z Londynu 22 Stycznia.) Onegdajszy dziennik *Globe* donosi z żalem, iż J. Królewska Mość w dniu 19 na nowo zasłabł. O godzinie 4 z rana, posłano po lekarza Holford, który JK Mość bardzo źle znalazł; atoli użycie środków lekarskich, polepszyło nieco nazajutrz stan zdrowia monarchy. Dziennik ministeryalny *Goniec* mówi w prawdzie że to był tylko skutek lekkiego zaziębienia; atoli *Globe* zbijając gazetę *Brighon Gazette* utrzymuje, że zdrowie króla niejest tak wybornem jak pomieniony dziennik ogłasza.

Dalsze odroczenie parlamentu niepotwierdza się wcale; albowiem P. Peel na dzień 3 p. m. jako termin otwarcia takowego, pozapraszał już do siebie na obiad wielu członków parlamentowych, dla udzielenia im podług zwyczaju treści mowy od tronu mającey być odczytaną.

Rozmaitości.

Kot w pewnym domu paryzkim zwany *Ruminogrobis* chcąc złowić szczura, zdobywał się na tysiączne obroty. — Lecz te wszystkie figle kociej przebiegłości, nie omyliły

starego doświadczonego szcura. — Naostatek Ruminagrobis udał zdechłego. — Szczur spostrzegłszy największego nieprzyjaciela swego, iż rozciągnięty na posadzce bez tchu leżał, ośmiela się i zbliża do mniemanego nieboszczyka, lecz w tężę chwili pochwycony za gardło i sdtawiony padł ofiarą plochey łatwowierności. Jakiż z tad moralny sens wynika? Łatwo zgadnąć. — (L' Espion Francais a Londres). —

Szkodliwe dziulanie mocnych zapachów, nawet nayprzyjemniejszych. — Dziecię z natury uposażone zdolnościami które o niem naypiękniejsze czynily nadzieie, dostało zawrotu od pachnących essencyi, któremi przez cały rok codziennie zrana nakadzano pomieszkanie jego matki. — Toż samo stało się z młodą piękną kobietą; te wonie narkotyczne pozbawiły ją nayprzód snu, a potem rozumu. — (Aquet osphresiology).

Motyle na morzu. — »Pod 22 stopniem północney szerokości» pisze *Caldeleugh*, znany z podróży do południowej Ameryki, spotkała nas burza. — Gęste były pioruny. Nawalnica trwała kilka godzin. Nareszcie gdy się wypogodziło, spostrzegliśmy na pokładzie i nad okrętem niezliczone roje motylów, które zapewne wicher zawiał od stałego lądu. — Znaydowaliśmy się w odległości 110 mil angielskich od stałego lądu.

Fizyczna mięra starości. — Piszą z Londynu iakoby Dr *Wollaston* miał wynaleść nowy instrument muzyczny, który wydaie tak ciche tony, że tylko ludzie nie mający lat 60ciu słyszyć ie mogą. Kto tych cieniutkich nie usłyszy tonów, ten już zapewne podług *Wollastona* siódmy krzyżyk liczy! — (?)

Do kopalni węgla kamiennego l'Esperance zwaney w bliskości Szerang w Niderlandach udało się w przeszłym miesiącu zrana 60 robotników; o godzinie dziesiątej słyszano wybuchnienie; 36 zginęło na miejscu; inni zostali kalekami. Smutny koniec sknerstwa przed siebiorców, którzy na-

wet nie opatrzyli tej kopalni, w tak zwaną lampę bezpieczeństwa wynalazku Dawyego.

Oświecanie za pomocą gazu już w Egipcie nawet zaprowadzone zostało. Pałac vicekróla na milę od Kairu odległy tym sposobem oświecono. Zdaje się więc, że gaz ten rozproszy, owe sławne egipskie ciemności.

Mennica londyńska ma 8 prass; czasem zdarza się, iż wszystkie razem są zatrudnione. Każda wybiła 40 gwineów na minutę, a zatem wszystkie razem 320, czyli 19,000 gwineów na godzinę.

Organy, na których trzy osoby grać mogą. Sławni Organistrze PP. Fligh i Robron w Londynie sporządzili organy z pięcioma klawiaturami; trzy klawiatury jedna na drugą umieszczone są z przodu; dwie znajdują się po bokach; tak iż razem trzy osoby grać mogą. (Mech. Mag.)

Zakład o lepszą w robieniu wiosłem wygrały z. r. kobiety w Lonyk Rie Wastrzath. Summa wynosiła 20 gwineów. Rzecz dziwna z wielu miar, gdyż to właśnie mężowie przy wiosle, największość siły swojej rozwinąć mogą! (Atlas Gali.)

Zelazny okręt spuszczoney w Liverpool z warsztatu, w październiku r. z. o 14 cali mniej się zanurzył w wodę, niżeli zwyczajne z drzewa okręty. Statek ten ma 60 stóp długości 13 stóp szerokości; i $7\frac{1}{2}$ stóp głębokości. Wewnątrz i zewnątrz powleczony jest pewną *kompozycją* przeciw rdzy. (Liwerpool Mercury.)

Anglia liczy teraz 510 statków parowych. Największy londyński nazwany *Saho* trzyma 358 beczek ładunku, każda beczka waży 20 cetnarów.

O DŁUGOWIECZNOŚCI.

Badania uczone oddawna czynione w celu przekonania się jak długo człowiek żyć może przy zupełnem zdrowiu, muszą być z natury swojej ciekawe, dla istot myślących lecz śmiertelnych. — Niektórzy sławniejsi lekarze, poczynili

w tey mierze swoje uwagi. — I tak Huffeland, przytoczywszy mnóstwo przykładów długowieczności, wnosi, że człowiek może żyć 200 lat. — Wiadomo z pewnością, że zwierze ośm razy tyle żyje, ile potrzebowało czasu do zupełnego wyrośnięcia. — Człowiek potrzebuje 25 lat, aby zupełnie wyrósł i ukształcił się fizycznie, jeżeli więc pomnożemy 25 przez 8 wyniknie rzeczywiście liczba 200. Na dowód tego przytoczymy kilka przykładów.

W r. 1670 umarł w hrabstwie Jorek Henryk Jenkins mający lat 169. To podanie żadney wątpliwości nie ulega. Jenkins dowiódł, że się znajdował na batalii pod Ilowderfielg, mając w ówczas 12 lat: Akta zaś kancelaryi różnych i trybunałów zaświadczyły, że dwa razy składał przysięgę z których druga od pierwszej różniła się w dacie o 140 lat. Ostatnią jego professyą było rybołostwo; a kiedy miał lat sto, mógł jeszcze w naybystrzejszey wodzie pływać.

Polska dostarczyła jeszcze osobliwszego przykładu długowiecznego. Jan Bowin umarł w roku 1815 mający lat 175. Zdarzenie to tym jest osobliwsze, że żona Bowina żyła 110 lat, a syn przy śmierci oycy miał przeszło lat 100. W jednym numerów gazety zdrowia, która obszernie to opisuje, znaleźć można szczegóły o Bowinie, o jego żonie i synu stoletnim.

W roku 1797 umarł w Norwegii w małym miasteczku Berggen, Józef Surrington, mający lat 160. Do ostatniego momentu miał zdrowe zmysły i rozsądek. Dniem przed śmiercią zwołał około siebie całą swoją rodzinę i podzielił między nią swój majątek. Żon miał kilka, ostatnia przeżyła go, była to młoda kobieta. Dzieci mnóstwo zostawił, z nich naystarszy syn miał 105 lat, a naymłodszy 9.

(Dokończenie nastąpi.)
